

Пет разлога зашто ћете волети Мирабел...

Мирабел је магична
и помало непослушна.

Мирабел је пола вештица,
пола вила и потпуно је несташна!

Воли да прави
напитке помоћу свог
путног сета!

Има малог змаја
који се зове Вајолет.

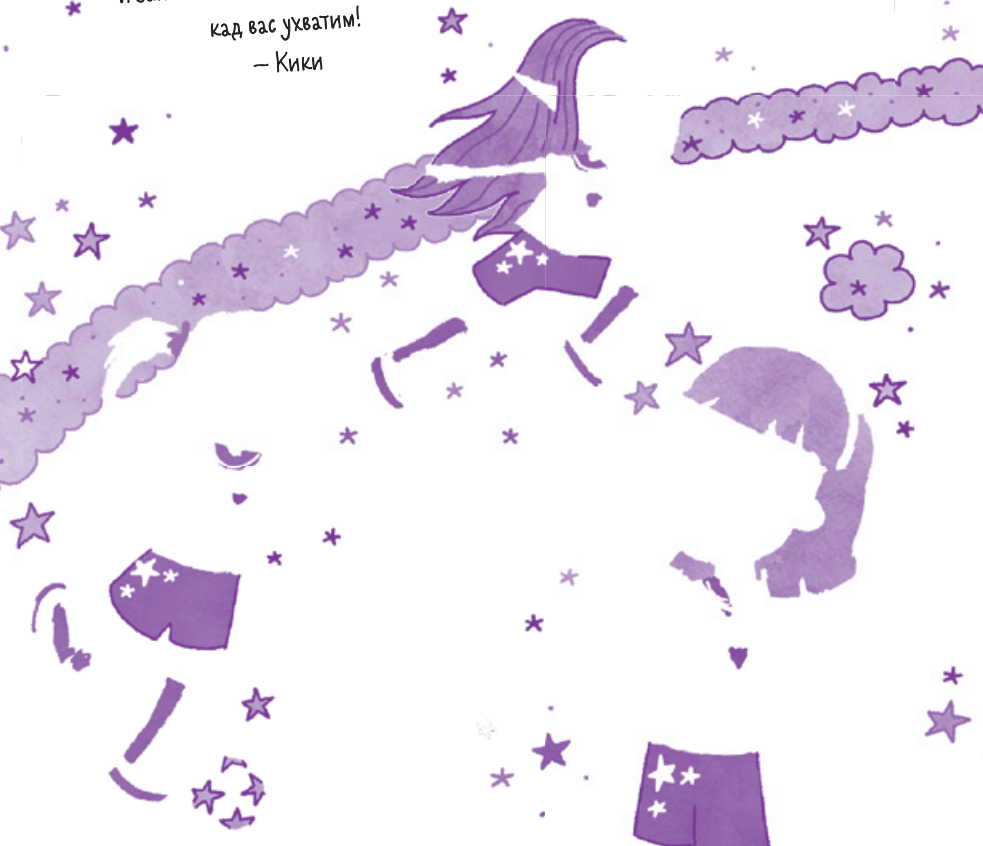
Мирабел обожава да распламса
искрице несташлука
где год се појави!

Шта мислите,
које бисте спортове и игре
играли да сте вештица?

Играла бих Леденог чике
и заиста бих вас заледила магијом
кад вас ухватим!
— Кики

Трке на метли!
— Хани

Котарка – то је као кошарка само што
бисте лопту морали да убаците у
котао да бисте добили поен.

– Финли

Такмичење у брзом справљању
напитака.

– Маја

Гимнастика на метли, где бисте
изводили много окрета и трикова и
морали бисте да осмислите тачку.

– Бети

Надметане да се види колико шешира
можете да наслажете на главу, а победила
би највиша гомила шешира!

– Лорејн

Породично стабло

Моја мама,
Серафина Старспел

Мој брат,
Вилбур Старспел

Мој тата,
Алвин Старспел

вајолет

Ја!
Мирабел Старспел

Илустровао Мајк Лав, на основу оригиналних цртежа
Харијет Манкастер

Наслов оригинала
Harriet Muncaster
MIRABELLE WANTS TO WIN
Copyright © Harriet Muncaster 2023
Mirabelle Wants to Win was originally published in
English in 2023.
This translation is published under arrangement with
Oxford University Press.
Translation copyright © 2025 Вулкан издаваштво
ISBN 978-86-10-05554-2

Из света

МИРАБЕЛ

ЖЕЛИ ДА ПОБЕДИ

Харијет Манкастер

Превела Бранислава Маодуш

Било је ведро, светлуцаво јутро и сунчеви зраци су сијали кроз мале лучне прозоре на Вештичјој школи за девојчице госпођице Караконџулић. Учионицом се ширио узбуђени жамор док смо седеле у клупама и чекале да стигне госпођица Караконџулић.

Каснила је, што за њу није било уобичајено!

„Чула сам да се спрема изненађење данас“, рекла је моја најбоља другарица Карлота, која је седела поред мене.

„Хејзел је јуче чула разговор госпођице Караконџулић и госпођице Клобучац. Рекла је да су спомињале некакво изненађење за читаво одељење!“

„Ох!“, узвикнула сам. „Надам се да је то истина. Питам се шта би

могло бити. Боље да се постарамо
да будемо нарочито добре да нам
госпођица Караконцулић не забрани да
учествујемо!“

„Тако је“, сложила се Карлота.
„Одиста се чини да нас несташлук прати
на сваком кораку. Можда данас не би
требало ни да разговарамо!“

Баш у том тренутку зачуло се клик-
-клак чизмица са бодљама у ходнику
испред учионице. Врата су се силовито
отворила и у учионицу је умарширала
госпођица Караконџулић.

„Добро јутро, вештице!“, процедила
је кроз стиснуте усне.

„Добро јутро, госпођице
Караконџулић“, углас смо одговориле.

„И одиста је добро јутро“, рекла је
госпођица Караконџулић, „јер госпођица
Клобучац и ја имамо обавештење за вас!“

Осврнула се, па се намрштила.

„Где је госпођица Клобучац?“,
упитала је. „Уверена сам да је била иза
мене пре само једног трена.“

И баш у том тренутку госпођица

Клобучац је банула у учионицу, а
паперјаста бледољубичаста коса се

у коврцама вијорила за њом. Образи
су јој се руменели, била је задихана и
изгледала је узбуђено.

„Извините“, рекла је. „Нисам
гледала куда идем. Ушла сам у погрешну
учионицу!“

Госпођица Клобучац предаје
фискултуру и она је сушта супротност
госпођици Караконцулић. Сви
је много волимо!

„Здраво, миле
моје мале вештице!“,
поздравила нас је, сва
озарена.

Видела сам
како госпођица
Караконцулић

колута очима пре него што је прекорним погледом прострелила мене и Карлоту. Госпођица Караконцулић сасвим сигурно не мисли да смо Карлота и ја миле мале вештице.

„Здраво, госпођице Клобучац“, одвратиле смо све углас одушевљено.

„Ох, какву сам вам само послатицу приредила за данас!“, наставила је.

„Данас по подне долази нам посебна гошћа.“

„Ко?“, заиччала сам наглас, не могавши да се обуздам.

Госпођици Клобучац засветлуцале су очи.

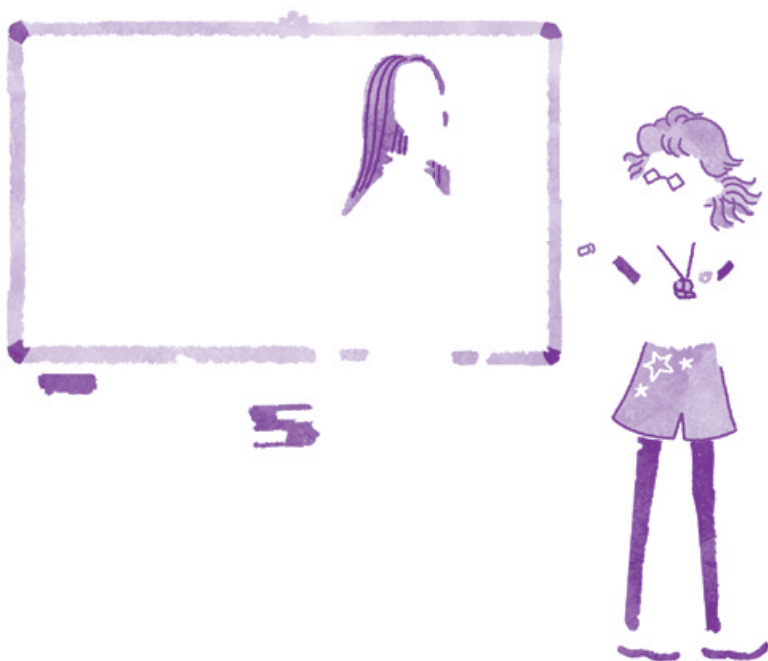
„Криси Злаћана!“, објавила је.

„КРИСИ ЗЛАЋАНА?!“, вриснула
је Хејзел скочивши са столице.

„ОБОЖАВАМ Криси Злаћану! Имам њен
постер у својој соби!“

„Седи, Хејзел“, брецнула се
госпођица Караконцулић.

„Тако је“, наставила је госпођица

Клобучац. „Криси Злаћана!

Најпознатија вештица која је потекла
из наше школе!“

„Позната међу људима“, прекинула
ју је госпођица Караконцулић значајно,
„по томе што игра људски спорт.“

„Ма, можете мислити!“, рекла је
госпођица Клобучац одмахујући руком
немарно. „Зар је важно? Она је бивша

ученица ове школе! А сада је велика фудбалска звезда!“

Хејзел је сместа подигла руку.

Окрнула сам се, а окрнула се и Вајолет, мој љубимац змај, која ми је седела крај ногу.

„Госпођице Клобучац“, завапила је Хејзел, „госпођице Клобучац, знам све о Криси Злаћаној! И о људском спорту фудбалу. Другачији је од вештичјег лоптања. Не користе магију!“

Разред је гласно удахнуо.

Нема магије?!

„Јесте, тако је“, рекла је госпођица Клобучац. „Нема магије! И то ћемо овог јутра вежбати пре доласка Криси Злаћане. Понела сам књигу да бисмо

лакше научиле да играмо. Поделићемо се у два тима, па ћемо по подне Криси Злаћаној утакмицом показати да смо научиле игру. Победнички тим и најбољи играч ће добити трофеј!“

„Ооох!“, уздахнуле смо све, а ја сам чула како Хејзел од узбуђења цупка у месту.

„Криси Злаћана је најбоља!“, рекла је. Госпођица Клобучац се насмешила.

„Па, Хејзел“, казала је, „пошто си толики обожавалац, дођи, молим те, пред одељење и реци нам неколико чињеница о Криси Злаћаној пре него што одемо у свлачионице.“

Хејзел је поскочила са столице брзином метле.

„Наравно, госпођице Клобучац!“,
рекла је поносно. А затим је почела да
набраја чињенице о Криси Злаћаној као
да чита из енциклопедије.

„И да ли сте знале“, завршила је,
„да је Криси Злаћана успела да упадне
у људски фудбал зато што је само пола

